

בשם יתברך
השם יתברך
אשר נבנו ויין כפרוש שפיר שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר ואמץ צדיק גמור

טוֹעֲמִיָה

חיים וכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידיו זיע"א ותלמידיהם ותלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל נובע מקור חכמה

תשפ"ה

שופטים

גליון תמ"ג

טעמו וראו כי טוב ה'
ואורך יול גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יתירה כפי האזה מדרגה שיקבל (חנני טהור"י שני)
אשר נבנו ויין כפרוש שפיר שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר ואמץ צדיק גמור

צדק צדק תרדוף

טועמיה

פרשת השבוע

צִדְקָה לְמַעַן הַצִּדְקָה לְבָד

וְזֶהוּ בְּחִינַת מַעֲלַת נְתִינַת מַעֲשֵׂר לְצִדְקָה, לְתַקֵּן כָּל חֵלְקֵי הַכְּבוֹד שֶׁכָּלוּל בְּעֵשֶׂר כַּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת עֵשֶׂר אֲעֻשְׁרֶנּוּ לָךְ, שְׂפֹנְתוֹ בְּנְתִינַת הַמַּעֲשֵׂר הוּא בְּשִׁבִּיל אֲעֻשְׁרֶנּוּ לָךְ, לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנָךְ בְּלִבְד לֹא בְּשִׁבִּיל כְּבוֹד עַצְמוֹ חֵם וְשָׁלוֹם.

וְזֶהוּ בְּחִינַת צִדְקָה צִדְקָה תִּרְדּוּף, שְׂפֹנְתָךְ בְּהַצִּדְקָה שְׂתַתֵּן יְהוָה לְמַעַן הַצִּדְקָה לְבָד כִּדִּי לְקַיֵּם מִצְוֹת צִדְקָה פְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ לֹא בְּשִׁבִּיל כְּבוֹד עַצְמָךְ כָּלֵל. כִּי לַפְּעָמִים כְּשֶׁפּוֹגְמִים בָּזָה וּמִתְכַּוְּנִים בְּהַצִּדְקָה בְּשִׁבִּיל כְּבוֹד עַצְמוֹ ח"ו, אֲזִי יֵשׁ בַּח לְהַחֲבִילִים לִפְנֵים אֶת הַנְּעִימִים, עַד שֶׁגַּם הֵם נִתְקַלְקְלִים חֵם וְשָׁלוֹם וְכַנ"ל. וְאִזּוֹ הוּא ח"ו מְקוֹם הַצִּדְקָה שְׂמָחָה תִּרְשָׁע. כִּי הַחֲבִילִים בְּחִינַת רָשָׁע הַתִּגְבְּרוּ עַל הַנְּעִימִים שֶׁנִּמְשְׁכוּ עַל יְדֵי הַצִּדְקָה דִּתְּיֵנוּ עַל יְדֵי הַצִּדְקָה וְכַנ"ל.

וְעַל כֵּן הִזְהִיר הַפְּסוּק צִדְקָה צִדְקָה תִּרְדּוּף, שְׂתַכַּוֵּן בְּהַצִּדְקָה לְמַעַן הַצִּדְקָה לְבָד. וְאִזּוֹ יִשְׁאָר הַצִּדְקָה עַל מְקוֹמוֹ בְּשִׁלְמוֹת, כִּי אֲדִרְבָּה הַצִּדְקָה יִתְקַן גַּם הַחֲבִילִים. וְזֶהוּ גַם כֵּן בְּחִינַת צִדְקָה צִדְקָה תִּרְדּוּף שְׂתִי פְּעָמִים. כִּי גַם הַחֲבִילִים נִתְהַפְּכִים לְצִדְקָה כְּשֶׁפּוֹנְתוֹ בְּצִדְקָה בְּאַמֶּת שְׁנוֹתֵן צִדְקָה לְמַעַן הַצִּדְקָה לְבָד, בְּבְחִינַת צִדְקָה צִדְקָה תִּרְדּוּף וְכַנ"ל.

וְזֶהוּ לְמַעַן תַּחֲיֶה וְיִרְשֶׁתָּ אֶת הָאָרֶץ, כִּי עַל יְדֵי זֶה זֹכִים לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ עָקָר הַשְּׁפָעַת הַנֶּעֱמָ כַּנ"ל. וְזֶהוּ לְמַעַן תַּחֲיֶה וְכו', כִּי עָקָר הַחַיּוֹת מִבְּחִינַת הַנֶּעֱמָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב תוֹדִיעֵנִי אֶרֶץ חַיִּים שִׁבְעַ שְׂמֻחוֹת אֶת פְּנִיךָ נְעֻמּוֹת בִּימִינְךָ נֹצֵחַ. וְזֶהוּ נְעֻמּוֹת בִּימִינְךָ נֹצֵחַ דִּיקָא שִׁישְׁאָר הַנְּעִימִים לְנֹצֵחַ וְלֹא יוּכְלוּ הַחֲבִילִים לְקַלְקְלוֹ חֵם וְשָׁלוֹם.

ליקוטי הלכות תפילת המנחה ו' ו'

עמוד זה נתרם לזכות אוהד בן מוזל ומשפ' הי"ו
בזכות רבינו הק' יזכה לברכה והצלחה בכל הענינים

תמים תהיה עם ה"א

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

אֱמוּנָה וְתַמִּימוּת הוּא כָּלִי לְקַבֵּל עַל יָדוֹ כָּל טוֹב

וְכָל אֶחָד וְאֶחָד כָּפִי מֵה שְׁמוֹתֶקֶרֶב יוֹתֵר לְדַרְכֵי הַפְּשִׁיטוֹת
וְהַתַּמִּימוּת שֶׁל הַצִּדִּיק, דְּהֵינּוּ שְׁמוֹתֶנֶהֱג בַּתַּמִּימוּת
וּבַפְּשִׁיטוֹת בְּדֶרֶךְ אֱמוּנָה כָּלִי חֲכָמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם,
כְּמוֹ כֵּן הוּא יָכוֹל לִינֵק וּלְקַבֵּל יוֹתֵר מִהַחֶסֶד חָנָם
שֶׁמִּמֶּשֶׁיךְ הַצִּדִּיק, כִּי עֶקֶר הוּא אֱמוּנָה וְתַמִּימוּת שֶׁהוּא
בַּחֲנִינֵת כָּלִי שָׁלֵם וְתַמִּים לְקַבֵּל עַל יָדוֹ כָּל טוֹב.

כִּי חֲכָמוֹת אֵין בָּהֶם שְׁלֵמוֹת, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג שׁוּם
דָּבָר עַל פִּי חֲכָמָה בְּשִׁלְמוֹת כִּידוּעַ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב אֲמַרְתִּי
אֶחָכְמָה וְהִיא רְחוּקָה מִמֶּנִּי. וְכְמוֹ שֶׁכָּתוּב כָּל הַדְּבָרִים
יִגְעִים וְכוּ'. וְכָתִיב וְגַם אִם יֹאמַר הַחֶכֶם לִדְעַת לֹא יוֹכֵל
לְמִצָּא וְכוּ'. וְכְמוֹ שֶׁכָּתוּב גַּם אֵת הָעֶלֶם נָתַן בְּלִבָּם מִכָּלִי
אֲשֶׁר לֹא יִמָּצָא הָאָדָם אֵת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹקִים
וְכוּ'. וּפֶרֶשׁ רַש"י, הָעֶלֶם חֶסֶד וְכוּ' עֵין שָׁם. וְעַל כֵּן אֵין
שְׁלֵמוֹת כִּי אִם מִי שִׁזּוּכָה לְאֱמוּנָה וְתַמִּימוּת. וְעַל
כֵּן נִקְרָא בְּשֵׁם תַּמִּים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב תַּמִּים תִּהְיֶה עִם ה'
אֱלֹקֶיךָ. כִּי כְּשֶׁמוֹ כֵּן הוּא, כִּי תַמִּים פִּירוּשׁוֹ שָׁלֵם, כִּי מִי
שִׁזּוּכָה לְתַמִּימוּת בָּאֵמֶת זֶה עֶקֶר הַשְׁלֵמוֹת וְכֵנ"ל.

ליקוטי הלכות בית הכנסת ה' לג

לא תלמד לעשות

טועמיה

פרשת השבוע

רק לכון פרוש המלות בפשוטו

אחד מאנשי שלומנו ספר לי, שהיה מדבר עם רבנו, זכרוננו לברכה, בעבודת השם בדרכו, והבין רבנו, זכרוננו לברכה, שהוא עוסק קצת לכון פונות בתפלתו, והקפיד עליו רבנו, זכרוננו לברכה, מאד ואמר לו, שלא יעסק עוד בזה, ולא יתפלל עם פונות, רק יכון פרוש המלות בפשוטו. (אף על פי שזה האיש למד כתבי האר"י, זכרוננו לברכה, על פי פקדנתו, אף על פי כן לא רצה שיתפלל עם פונות כלל).

ואמר לו רבנו, זכרוננו לברכה, שמי שאינו ראוי לזה, כשמתפלל עם פונות הוא כמו פשוף, כי בכשוף נאמר: "לא תלמד לעשות", ודרשו רבותינו, זכרונם לברכה: 'לא תלמד לעשות, אבל אתה למד להבין ולהורות'. כך הוא בענין הפונות להבדיל, שאין צריכין ללמד אותם כי אם להבין ולהורות, אבל לא לעשות עמהם, דהינו לכונם בתפלה, מי שאינו ראוי לזה:

ואמר: כי עקר התפלה היא דבקות להשם יתברך, והיה טוב יותר להתפלל בלשון לעז, שמדברים בו, כי כשמתפללים בלשון, שמדברים בו, אזי הלב סמוך ודבוק מאד בדבורי התפלה, ויכול לדבק עצמו ביותר להשם יתברך. אף כבר תקנו לנו אנשי כנסת הגדולה סדר התפלה (מחמת שלא כל אדם יכול לסדר סדר התפלה לעצמו, כמוכא), על כן אנו חייבים להתפלל בלשון הקדש כמו שסדרו לנו. אבל העקר הוא רק לכון פרוש המלות בפשוטו, שזהו עקר התפלה, שמתפללין לפני השם יתברך על כל דבר ודבר, ועל ידי זה מתקרבין ומתדבקין בו יתברך:

והנה מי שמדבר בלשון הקדש תמיד, כגון ירושלמי, אין צריך לחשב בדעתו פרוש המלות, רק שיטה אָזְנו מה שהוא אומר, וזה עקר פונתו בתפלה. ואצל הצדיקים האמתיים הגדולים במעלה, אצלם כל הפונות של האר"י, זכרוננו לברכה וכו' הם פרוש המלות, שבפרוש המלות שִׁלָּהם כלולים כל הפונות:

ליקוטי מוהר"ן תנינא קכ

עגלה ערופה

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

בַּעֲגַל לֹא לִמָּד

הַרוֹצֵחַ הַמְּשִׁיךְ סִטְרָא דְּמוֹתָא לְעוֹלָם בְּחִינַת שְׂכָחָה, עַל כֵּן צָרִיכִין לְהַבִּיאַ עֲגָלָה עֲרוּפָה וְלִקֹּץ אוֹתָהּ מִן הָעֵרֶף שֶׁהוּא אוֹתִיּוֹת פְּרָעָה, לְהַכְנִיעַ הָעֵרֶף שֶׁהוּא הַפֶּךְ הַדַּעַת שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׂכָחָה שֶׁהִיא פֶּגַם וְהַפֶּךְ הַדַּעַת.

וְעַל כֵּן עוֹרְפִין עֲגָלָה דִּיקָא. הֵינּוּ עַל פִּי הַנֶּ"ל כִּי עֵקֶר הַשְׂכָּחָה נֶאֱחָזֶת בְּבְחִינַת הַבְּהִמִּיּוֹת, וּבְבְחִינַת שׁוֹר בְּיוֹתֵר שֶׁהוּא רֹאשׁ לְבְהִמּוֹת, וְהָעֲגָלָה אֲשֶׁר עֲדִין לֹא לִמָּדָה כָּלֵל בְּשׁוּם עֲבוּדָה, שֶׁם כַּח הַבְּהִמִּיּוֹת עוֹד בְּתַקָּף יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי זֶה יָדוּעַ שֶׁעַל יְדֵי כָּל הָעֲבוּדוֹת שֶׁבָּנִי אָדָם עוֹבְדִין עִם הַבְּהִמּוֹת לְצָרְכָם עַל יְדֵי זֶה מְכַנִּיעִין כַּח הַבְּהִמִּיּוֹת, וְעַל כֵּן הֵם נֶעֱשִׂין רְגִילִין עִם בָּנֵי הָאָדָם וִיכוּלִים לְלַמֶּדְם עֲבוּדַת הָאָדָם, שֶׁכָּל זֶה הוּא בְּחִינַת הַכְּנָעַת הַבְּהִמִּיּוֹת קִצָּת. אֲבָל הָעֲגָלָה אֲשֶׁר עֲדִין לֹא לִמָּד כָּלֵל, שֶׁם הַבְּהִמִּיּוֹת בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר.

וְזֶה שֶׁהוֹכִיחַ אֶת יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָל לֹא לִמָּד, וְעַל כֵּן עָשׂוּ הָעָרֵב רַב עֲגָל דִּיקָא כְּדִי לְהַגְבִּיר הַבְּהִמִּיּוֹת וְהַשְׂכָּחָה בְּיוֹתֵר, וְעַל כֵּן צָרִיכִין לְעֵרֶף עֲגָלָה דִּיקָא כְּדִי לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר תַּקָּף הַשְׂכָּחָה שֶׁהִיא סִטְרָא דְּמוֹתָא שְׁנִמְשָׁךְ עַל יְדֵי הַרוֹצֵחַ הַזֶּה שֶׁהָרַג אֶת זֶה הַחֲלָל הַנִּמְצָא.

ליקוטי הלכות שו"ת ג' יב

שמע ישראל אתם קרבים

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטָח

אי אפשר להתקרב ולכנס לשום קדושה לשום השגה ולשום ידיעה מה' יתברך, כי אם על ידי האמונה הקדושה, וכל המלחמות וכל הנסיונות שיש להאדם בעבודת ה' יתברך, אי אפשר לנצח שום מלחמה ולעמד בנסיון כי אם על ידי האמונה הקדושה, כמו שנאמר שם בתקונים, ודוד כד הוה אצל בקרבא לא איתרחיץ אלא בה, כמו שכתוב אם תחנה עלי מחנה וכו' אם תקום עלי מלחמה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטָח, הינו שעקר בטחונו ותקנותו היה באמונה שנקראת זאת כנ"ל. דהינו שהיה יודע שהוא חזק בהאמונה בה' יתברך, ועל פן הוא חזק שבודאי יעמד נגד כל המחנות והמלחמות של היצר הרע והסטרא אחרא, כי בודאי יוכל לנצחם ולשברם מאחר שיש לו אמונה חזקה בה' יתברך שנקרא זאת כנ"ל, בחינת בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטָח 'בְּזֹאת' דיקא, הינו בהאמונה כנ"ל וכו' וכו'. והכלל, שבחינת זאת הנזכר שם בתקונים הוא בחינת האמונה הקדושה שהיא עקר ויסוד כל התורה כלה, ורק על ידה יכולין לכנס לשערי הקדושה ולנצח כל המלחמות שיש להאדם בעבודת ה' יתברך:

וְזֶה בְּחִינַת מַה שֶּׁהָיָה הַכֹּהֵן מְזַהֵר אֶת הָעָם כְּשֶׁנִּכְנסוּ לַמִּלְחָמָה, שִׁמְעוּ יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קִרְבִּים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל אֹיְבֵיכֶם אֵל יָרֵךְ לְבַבְכֶּם וכו'. ודרשו רבותינו זכרונם לברכה, אִפְלוּ אֵין בָּכֶם זְכוּת אֲלֵא מַה שֶּׁאַתֶּם אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם שִׁמְעוּ יִשְׂרָאֵל, אַתֶּם רְאוּיִים לְנִצָּח אֶת אוֹיְבֵיכֶם וכו' הינו כנ"ל, כי כל המלחמות שבעולם מרמזין עקר על מלחמת היצר הרע, כי אִפְלוּ המלחמות שיש לאחד בגשמיות עם שונאים ואויבים, הכל הוא בחינת מלחמות היצר הרע, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה כשם שיש לאדם צרים למטה, כך יש לו צרים למעלה. ועל פן עקר המלחמה הוא מלחמת היצר הרע. וְזֶה שֶׁהַזִּהִיר הַכֹּהֵן קִדֵּם שֶׁנִּכְנסוּ לַמִּלְחָמָה ה', לְנִצָּח אֶת הָאוֹיְבִים וְהַסְטְרָא אַחֲרָא שְׁסָבִיב הַקְדָּשָׁה, סָבִיב אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם כָּלֵל כָּל הַשְּׁוֹנְאִים, הַמוֹנְעִים וְהַמְעַכְבִּים מִדְּבָרִים שֶׁבִּקְדָּשָׁה, וְכִשְׁאֲדָם נִכְנס לַהֲלָחֵם עִמָּהֶם, אֲזִי הוּא בִּסְכָנָה גְדוֹלָה, חֵס וְשָׁלוֹם, כִּי מִתְעוֹרֵר עָלָיו כְּמָה קְטְרוּגִים, חֵס וְשָׁלוֹם, וְרוֹצִים לְהַפִּיל אוֹתוֹ מֵעֲבוֹדָתוֹ לְגִמְרִי, חֵס וְשָׁלוֹם, וְזֶהוּ עֵקֶר הַמִּלְחָמָה שֶׁצָּרִיךְ לְהַתְחַזֵּק, לְעִמָּד עַל רִגְלָיו לְבַל יִפֹּל מֵעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ ח"ו, וְאִזּוּ בּוֹדָאִי יִזְכֶּה לְנִצָּחֵם וּלְשִׁבְרָם וּלְבִטְלָם, אֲבָל בְּמָה יִהְיֶה בִּטְחוֹנוֹ חֲזָק שֶׁלֹּא יִפֹּל מֵעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, חֵס וְשָׁלוֹם, הָעֵקֶר הוּא רַק הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה שֶׁכִּשְׁהוּא חֲזָק בְּהָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, בּוֹדָאִי אֵין לוֹ לְהִתִּירָא מִשׁוּם מִלְחָמָה וְשׁוּם נִסְיֹן שֶׁבְּעוֹלָם.

ליקוטי הלכות גילוח ג' ח

עמוד זה נדבתי הר"ר אברהם שמואל דרדיק הי"ו
לרגל שמחת נישואי בתו תחי' למזל טוב

במבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

אחד אמר לפניו שהיה נחמד לו יותר להיות אצלו על שבת תשובה ולא על ראש השנה, כי אין לו מקום לעמד שם בבית המדרש, וגם אין לו אכסניא טובה לאכל וללון, ומחמת זה דעתו מבלבלת מאד ואינו יכול להתפלל בכונה, על כן היה טוב לפניו יותר להיות אצלו בזמן אחר ולא בראש השנה.

השיב לו רבנו זכרוננו לברכה בלשון אשכנז בזה הלשון:

**יֵא עֵסִין נִיט עֵסִין
יֵא שְׁלֹאפִין נִיט שְׁלֹאפִין
יֵא דֹאוּיִנֶען נִיט דֹאוּיִנֶען**

(רצונו לומר שלא להתפלל בכונה כראוי)

**אֲבִי דו זְאָלְסֵט בִּי מִיר
זַיִן אוֹיף ראש השנה**

תרגום

אם לאכל אם שלא לאכל, אם לישן אם שלא לישן, אם להתפלל אם שלא להתפלל (רצונו לומר שלא להתפלל בכונה כראוי), אך ורק שתהיו אצלי על ראש השנה יהיה איה שיהיה.

(ובאמת כל דברים אלו הנ"ל הם רק דמיונות ופתוים של הבעל דבר, כי תודה לאל נראה בחוש שעל פי הרב מתפללין יותר בכונה בכלל הקבוצה הקדושה על ראש השנה, ממה שהיה מתפלל בביתו)

חיי מוהר"ן ת"ד

נתרם לזכות החפץ בעילום שמו וכל משפ' הי"ו
שיזכה להיות על ר"ה הבעל"ט יחד עם כל הקיבוץ הק'

זמני שבת קודש פרשת שופטים

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:31	6:30	6:47	6:32	6:40	6:31	7:25	7:10
שקיעה ערב שב"ק	7:11	7:10	7:09	7:12	7:10	7:11	7:47	7:32
חצות הלילה	1:34	1:35	1:36	1:35	1:35	1:35	2:23	2:04
עלות השחר	4:59	5:00	4:59	4:55	4:59	4:56	4:31	4:56
עטיפת הטלית	5:22	5:23	5:23	5:19	5:23	5:20	5:04	5:23
נץ החמה	6:14	6:14	6:15	6:11	6:14	6:12	6:13	6:21
סוף זמן קר"ש מג"א	8:38	8:39	8:39	8:35	8:38	8:36	8:29	8:43
חצות היום	12:40	12:41	12:41	12:39	12:40	12:39	1:00	12:57
שקיעה שב"ק	7:10	7:09	7:08	7:10	7:09	7:09	7:45	7:30
צאת השבת	7:43	7:44	7:45	7:44	7:44	7:44	8:35	8:42
צאה"ש 72 דק'	8:22	8:21	8:21	8:23	8:21	8:22	8:57	

כללים: הדלה"נ בירושלים וב"ש מירון והר יונה 40 דק', במודי"ע 30 דק', בב"ב וחול"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נץ החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעלה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת כי תצא

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
ב.	ב:	בא.	כא:	כב.	כב:	כג.
קנב	קנג	קנד	קנה	קנו	קנז	קנח
שעה	שעז	שעט	שפא	שפג	שפה	שפז
עד	עה	עו	ב	ג	ד	ה
תורה ה' תנינא - 'תקעו אמונה'						התורה הזמנית